

Arrest

nr. 345 539 van 27 april 2026
in de zaak RvV X IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 april 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 juni 2024 met referentnummer 119308.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 februari 2026.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2026.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 april 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005- 06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de inlichtingen waarover de Raad beschikt blijkt dat de verzoekende partij ambtshalve uit de bevolkingsregisters werd afgevoerd. Gelet op artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt zij dus verondersteld het land te hebben verlaten. Er blijkt dan ook niet dat zij nog een actueel belang heeft bij het ingestelde beroep.

Het beroep komt onontvankelijk voor.”

Op 19 februari 2026 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 20 april 2026, alwaar de mogelijkheid werd geboden om te reageren op de in de beschikking van 16 februari 2026 opgenomen grond, wijst de voor de verzoekende partij optredende raadvrouw erop dat het in de beschikking van 16 februari 2026 aangehaalde vermoeden van vertrek wordt weerlegd door het gegeven dat de verzoekende partij na haar afvoering van de bevolkingsregisters nog tweemaal een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in België. Zij kan hierin worden gevolgd. Het standpunt dat werd uiteengezet in de beschikking van 16 februari 2026 dient bijgevolg te worden verlaten.

De vaststelling dat de verzoekende partij steeds in België bleef noopt evenwel tot het opnieuw, weliswaar op een andere grond, in vraag stellen van haar belang. Uit informatie waarover de Raad beschikt blijkt immers ook dat de verwerende partij reeds op 14 maart 2023 ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies) heeft genomen. Ten gevolge van het arrest van de Raad van 8 december 2023 met nr. 298 361 is deze beslissing van 14 maart 2023 definitief in het rechtsverkeer. Er blijkt bijgevolg niet dat de verzoekende partij een belang heeft bij de vernietiging van het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 17 april 2024. De vernietiging van deze beslissing kan de rechtstoestand van de verzoekende partij immers niet wijzigen. Zij blijft ook bij een gebeurlijke vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 17 april 2024 onderworpen aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 14 maart 2023.

Het verweer van de verzoekende partij dat de beslissing van 14 maart 2023 niet kan standhouden daar het gekoppeld is aan de vaststelling van de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het eerste verzoek om internationale bescherming dat zij heeft ingediend (bijlage 26quater), mist feitelijke grondslag. De beslissing van 14 maart 2023 betreft immers een op zichzelf staand bevel om het grondgebied te verlaten dat door de verwerende partij werd afgeleverd nadat de commissaris-generaal op 26 september 2022 de verzoekende partij de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus weigerde, wat door de Raad werd bevestigd bij arrest nr. 285 014 van 17 februari 2023.

Het beroep tot nietigverklaring is, nu geen actueel belang wordt aangetoond, onontvankelijk. Er is bijgevolg grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt bijgevolg samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

De verzoekende partij heeft alsnog aangetoond de kosteloze rechtspleging te kunnen genieten. Het door haar gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient bijgevolg te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK